Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 37 (977) ★ miercuri 16 sept. 1964 ★ 8 pag. 30 bani

Bineţe

In satele noastre există obiceiul să se dea bineţe oricărui nou-venit. Este încă o mărturie a sufletului deschis, a ospitalităţii ce caracterizează poporul nostru. Zîmbetele care însoţeau salutul, privirile care o urmăreau pe noua profesoară, tînăra absolventă, tovarăşa Voinoiu Adela, la sosirea în comuna Turbatu, raionul Giurgiu, spuneau însă mult mai multe. Parcă-i spuneau „să vedeţi, o să vă placă la noi", parcă o întrebau „ce lucruri noi vor învăţa copiii de la dînsa?". Răspunzînd în toate părţile la bineţe, îndreptîndu-se, aproape alergînd spre şcoală, noul loc de muncă, faţa tînără şi voioasă a profesoarei, parcă răspundea: E minunat, e minunat, abia aştept să încep munca. La şcoală au întîmpinat-o cu căldură tovarăşul director şi colegii. La sfatul popular, un alt bun venit rostit din toată inima de tovarăşul preşedinte Anghel Rădoi.

În noua locuinţă, pregătită din timp, aşezată nu departe de şcoală, un buchet de flori i-a dat şi el bineţe.

După cîteva zile, un grup de elevi, printre care pionierii Oprea Maria, Ciubuc Gherghina, Constanda Valeria, Suciu Viorel, Ene Gheorghe, Bufnea Ion au invitat-o pe tînăra profesoară într-o plimbare, să cunoască comuna. La sediul gospodăriei colective „Congresul al III-lea" altă bineţe din partea tovarăşului preşedinte Ene Iordan. Au vizitat apoi împreună grajdurile şi ogoarele gospodăriei. Tînăra profesoară, originară din raionul Buzău, cît şi noii ei consăteni, elevii din comună, aşteaptă acum cu nerăbdare începutul şcolii. Vor învăţa împreună istoria şi geografia.

NISTOR DORIN



Tînărul profesor Vicenţiu Stănescu de vorbă cu noii săi consăteni si elevi la Şcoala generală de 8 ani nr. 1 din Telega.



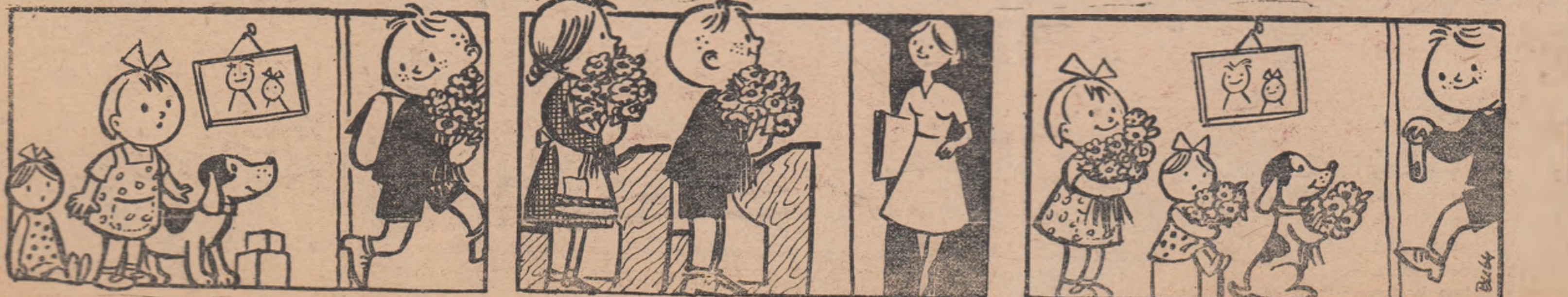
Rămîi cu bine, vacanţă dragă! Ne vom întîlni din nou la vară. Un an nou de şcoală ne aşteaptă. De acum cărţile şi lecţiile ne vor fi tovarăşi de fiecare zi. Şi vom împărţi munca şi bucuriile.

Succes în noul an şcolar!

La fiecare început de toamnă, drumurile patriei capătă un aer de sărbătoare. Pe străzi de oraş sau pe poteci de munte, pe şosele sau uliţe pornesc milioane de copii. Ţinta tuturor e aceeaşi: şcoala. Cei mici — elevii din clasa întîi — au sentimentul unei mari descoperiri. „Veteranii" dintr-a şaptea şi dintr-a opta, pe acela al împlinirii. Primii încep, ceştialalţi desăvîrşesc. Vreme de nouă luni, cît durează anul şcolar, tabloul va fi, zilnic, acelaşi, în zori şi la amiază. E bine să ştim că altfel arăta priveliştea cotidiană în urmă cu 20, cu 30, cu 40 de ani şi aşa mai departe. Nu şcoala îi aştepta pe copiii celor ce muncesc. La capătul străzilor şi potecilor, al uliţelor şi drumurilor de ţară îi aştepta pe atunci munca istovitoare şi rău plătită în atelierele patronilor, în dughenele negustorilor sau pe pămînturile bogătaşilor. În ultimele două decenii, poporul nostru muncitor, condus de partid, a pus cuvenita rînduială şi în viaţa copiilor. Fiecare an v-a adus şi vă aduce noi bucurii. S-au construit şcoli noi, sute şi mii la număr. În ultima vreme, toţi elevii şcolilor generale de 8 ani primesc gratuit manualele, iar din această toamnă s-a trecut la generalizarea învăţămîntului de 8 ani. Ceea ce scrie în constituţia Republicii noastre, şi anume că fiecare cetăţean are dreptul la învăţătură, este aplicat în practică — de milioane de elevi şi studenţi tocmai datorită condiţiilor materiale create de partidul şi de guvernul nostru. Sarcina voastră, copii, este acum să învăţaţi temeinic. În fabrici, timpul se măsoară în maşini, unelte şi diferite alte produse. Pe ogoare, timpul se măsoară în recolte. În institutele de cercetări, timpul se măsoară în izbînzi ştiinţifice. La şcoală timpul se măsoară în cunoştinţe temeinic însuşite. Preţuiţi-l deci cum se cuvine, pentru că timpul vostru e o parte din timpul contemporan al întregului popor care, condus cu înţelepciune de partid, desăvîrşeşte construcţia socialismului. Respectaţi disciplina şcolară. Ea nu înseamnă doar cuminţenie de dragul cuminţeniei, ci respectarea regulilor de studiu. E bine să ştiţi că dacă un muncitor îşi îndeplineşte strălucit sarcinile, dacă un savant realizează o mare descoperire, dacă un scriitor creează o carte de valoare acestea se datoresc între altele şi disciplinei: disciplina de producţie, disciplina în cercetare, disciplina de creaţie. A fi disciplinat înseamnă a avea voinţă, a face totul pentru atingerea ţelului propus. Iar ţelul vostru fiind obţinerea de cunoştinţe temeinice, trebuie să fiţi foarte atenţi la ore, iar acasă să studiaţi individual cu cea mai mare grijă: să îndepliniţi întocmai sfaturile profesorilor, să aveţi întotdeauna, oriunde v-aţi afla, o atitudine demnă, civilizată. Pentru că, dragi copii, a învăţa este o mare bucurie.

Succes în noul an şcolar!

SCÎNTEIA PIONIERULUI



POVESTE FĂRĂ CUVINTE

Se obişnuieşte ca oamenii muncii să-şi întocmească planuri pentru anul care vine. Ele sînt entuziaste, mărețe. În anii noştri se întîmplă, şi nu de puţine ori, ca anul nou să fie pentru unii în octombrie, noiembrie sau decembrie, depinde de hărnicia fiecăruia. Pentru şcolari, indiferent dacă au note mai mari sau mai mici, el rămîne la aceeaşi dată: 15 septembrie. Planurile însă sînt la fel de entuziaste. Unii pionieri îşi doresc să obţină numai note mari, alţii ca în întreaga grupă să nu existe nici un corigent. Aceasta cu privire la învăţătură. În acelaşi timp viitorii constructori visează să realizeze un aparat nemaiîntîlnit, micii naturalişti recolte gigant, artiştii spectacole mărețe. Toate sînt posibile. Ele însă trebuie începute din anii de şcoală, ba chiar din primele zile. Iată cum pionierii de la Şcoala generală de 8 ani din comuna Balinteşti, raionul Bujor, regiunea Galaţi au pornit la drum.

LA ÎNCEPUT DE DRUM

Regulamentul Organizaţiei de pionieri – imbold în muncă

Detaşamentul clasei a IV-a şi-a programat o discuţie asupra unui important capitol al Regulamentului organizaţiei de pionieri — „Îndatoririle şi drepturile pionierului". Treisprezece pionieri strînşi roată în jurul mesei din Camera pionierilor vor purta o discuţie asupra acestui capitol. Îndeplinirea lui în viaţa de toate zilele e foarte importantă şi de aceea preşedintele detaşamentului, Chiriloiu Gheorghe, s-a gîndit la aceasta. **„Să înveţe cu hărnicie..."** se spune la punctul b. Şi pionierii prezenţi la adunare vor evidenţia fără îndoială faptul că Refec Genoveva, Apchi Ioana şi mulţi alţii au învăţat cu hărnicie, s-au străduit să îndeplinească Regulamentul organizaţiei de pionieri.

În adunare se va discuta rînd pe rînd şi alte puncte ale capitolului anunţat. **„...să păstreze cu grijă bunul poporului"**, scrie mai departe. În această direcţie pentru ei povestesc faptele. Căci, după ce şcoala a fost văruită, pionierii au venit şi au ajutat la curăţenie, au şters de praf geamurile şi băncile, au răsădit alte soiuri de flori în glastre.

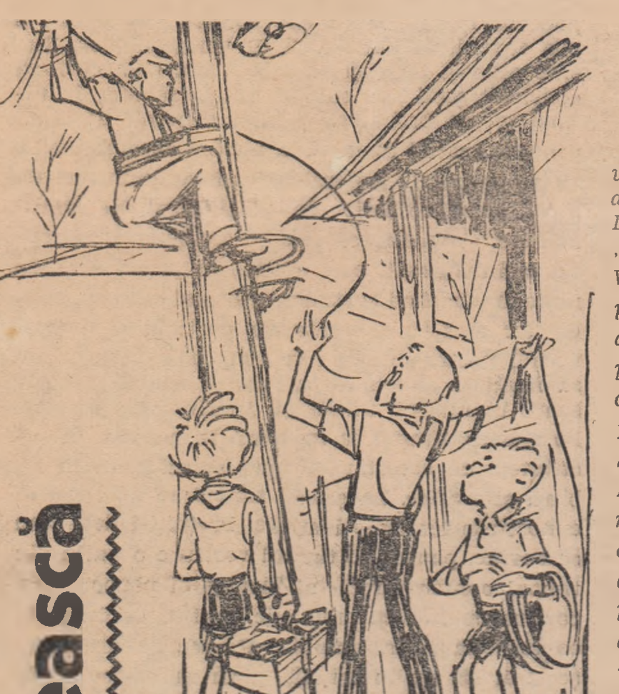
Vor discuta şi despre drepturile pionierilor. Aici vor releva punctele referitoare la participarea fiecărui pionier la activitatea grupei, detaşamentului şi unităţii, la dreptul de a alege şi a fi ales, la felul în care se fac stimulările. De fapt şi în anul trecut pionierii care au obţinut rezultate frumoase la învăţătură şi în activitatea pionierească au fost evidenţiaţi în faţa detaşamentului, a unităţii, fotografiile lor au fost expuse la panoul de onoare al şcolii. Anul acesta pionierii au propus să se folosească ca formă de stimulare şi fotografierea în faţa drapelului desfăşurat al unităţii. Totodată ei sînt hotărîţi să nu lase neobservate nici abaterile. Observaţia şi mustrarea colectivului de conducere al detaşamentului, discutarea abaterii în adunare vor fi folosite cu grijă, în scop educativ, în aşa fel încît în scurt timp pionierii respectivi să obţină rezultate lăudabile.

Dar nu numai la detaşamentul clasei a IV-a vor fi citite şi discutate unele capitole din Regulamentul organizaţiei de pionieri. Unele grupe şi detaşamente şi-au propus să discute despre „Angajamentul solemn al pionierilor" altele despre „Unitatea, detaşamentul şi grupa de pionieri", iar cei mari despre „Uniunea Tineretului Muncitor, organizaţia de pionieri şi şcoala". Regulamentul organizaţiei de pionieri e un imbold în muncă.



Din viaţa pionierească

În timpul liber



Învăţătura va fi, bineînţeles, preocuparea principală a fiecărui pionier, a fiecărui elev. Activul pionieresc va avea în vedere acest lucru şi în programul de activităţi îi va da ponderea necesară. Disciplina, sora ei bună va fi pusă în „discuţie". Detaşamentul clasei a VIII-a intenţionează să discute despre „Cît preţuieşte un minut", despre atenţia în timpul orei. În ceea ce priveşte exemplele, au suficiente. E de ajuns să facă o comparaţie între felul în care îşi pregăteşte lecţiile Stan Cornelia şi cît pierde Boghici Ion din cauza neatenţiei la ore, a nerespectării programului zilei. În acelaşi timp însă, cu prilejul deschiderii noului an şcolar, al alegerilor pionereşti se vor organiza programe artistice, întîlniri sportive, acţiuni de muncă patriotică. Şi în această direcţie pionierii din Balinteşti au o bogată experienţă. De aceea chiar din primele zile de şcoală vor reorganiza brigada artistică de agitaţie care s-a bucurat de succese în unitate, vor completa cele două echipe de dansuri populare şi le vor împrospăta repertoriul. Grupului de recitatori, de solişti vocali li se vor adăuga noi membri. Concursul cultural-artistic, serbările date în timpul verii au scos la iveală noi elemente. Pionieri talentaţi sînt şi la sport. Enache Viorel, Suşnescu Mihai, Bulgaru Costel sînt doar cîteva exemple. De aceea preşedinta detaşamentului clasei a VII-a, Belinschi Georgeta, a propus, atîta timp cît mai e vremea frumoasă, să se organizeze spartachiada unităţii. Cu fel de fel de probe: alergări, aruncarea greutăţii, ciclism, ca de altfel şi pe echipe — fotbal, volei, handbal.

Pionierii de aici, aşa cum arată în Regulamentul organizaţiei de pionieri, consideră munca drept o cinste şi onoare şi de aceea participă cu drag la muncile de folos patriotic. E o plăcere să stai în grădiniţa din faţa şcolii. Mirosul petuniilor, al trandafirilor şi crizantemelor e îmbătător. Copiii vin zilnic să le ude. Cu cîţiva ani în urmă nu aveau apa necesară. Pionierii de atunci au amenajat dintr-un pîrîiaş care curgea în apropiere un mic iaz. Şi iazul este întreţinut de pionierii de azi. Tot în şcoală ei au ajutat la electrificare. Sub îndrumarea electricienilor, au întins sîrma, au măsurat distanţa pentru amplasarea becurilor, a întrerupătoarelor. Cînd va începe şcoala, cînd se va aprinde becul în clasă, emoţia va cuprinde pe fiecare. La această realizare au ajutat şi ei, fiecare după puterile sale.

Activităţi de folos patriotic au mai efectuat şi în cadrul gospodăriei. Au fost la strîns spice, la cules caise. Pentru toamnă au şi luat legătură cu preşedintele gospodăriei colective. „Cînd aveţi nevoie de ajutorul nostru să ne spuneţi, vom fi cu toţii prezenţi, l-a anunţat instructoarea superioară. Pionierii abia aşteaptă să vină la gospodărie".

Fiecărui pionier o sarcină precisă

Despre rezultatele aplicării acestui principiu pionierii detaşamentului clasei a VI-a sînt siguri. În anul şcolar care a trecut preşedinta detaşamentului, Şerbu Maria, împreună cu locţiitoarea sa Ghimpu Octavia, l-au experimentat în nenumărate ocazii. Au fost date şi sarcini permanente, dar şi pentru organizarea unei adunări sau acţiuni în parte. Şi s-a văzut că atunci cînd pentru buna desfăşurare a acţiunii respective fiecare pionier a avut ceva de făcut, adunarea a fost mai interesantă, mai atractivă. Au avut grijă ca sarcinile să fie astfel împărţite încît să corespundă cu aptitudinile şi interesele pionierilor. Astfel, pionierei Brănişteanu Ioana, care e o bună dansatoare, i s-a dat sarcina să formeze o echipă de dansuri, să-i înveţe şi pe ceilalţi pionieri dansurile pe care le ştia. Lui Bucur Maria îi plac florile. Ea s-a ocupat de ele, de ordine şi curăţenie în general. Boghici Nicu nu prea era disciplinat. „Să te ocupi de disciplina în recreaţie", i-a comunicat preşedinta. Rezultatul a fost bun şi pentru buna desfăşurare a recreaţiei, unde Nicu organiza jocuri pionereşti, cît şi pentru el care a devenit mai disciplinat.

Ar mai trebui adăugat faptul că cineva s-a ocupat de gazeta de perete, altcineva de colţul sanitar, de bibliotecă.

Pentru organizarea simpozionului „Eminescu" fiecare pionier a avut o sarcină precisă. Unul a studiat viaţa poetului, altul s-a ocupat de procurarea unor poezii din tinereţe, al treilea de cele cu teme istorice. A trebuit ornată sala. Cineva a adus flori, altcineva a făcut rost de un portret, de cîteva ediţii Eminescu. S-a prezentat şi un program artistic, bineînţeles, tot din opera poetului, la care au fost antrenaţi alţi pionieri. Primind sarcini precise, cei mai mulţi pionieri ai detaşamentului respectiv au contribuit la buna pregătire, la desfăşurarea acţiunii. Ei nu au fost simpli spectatori.

— Experienţa o veţi continua în acest an? i-am întrebat eu.

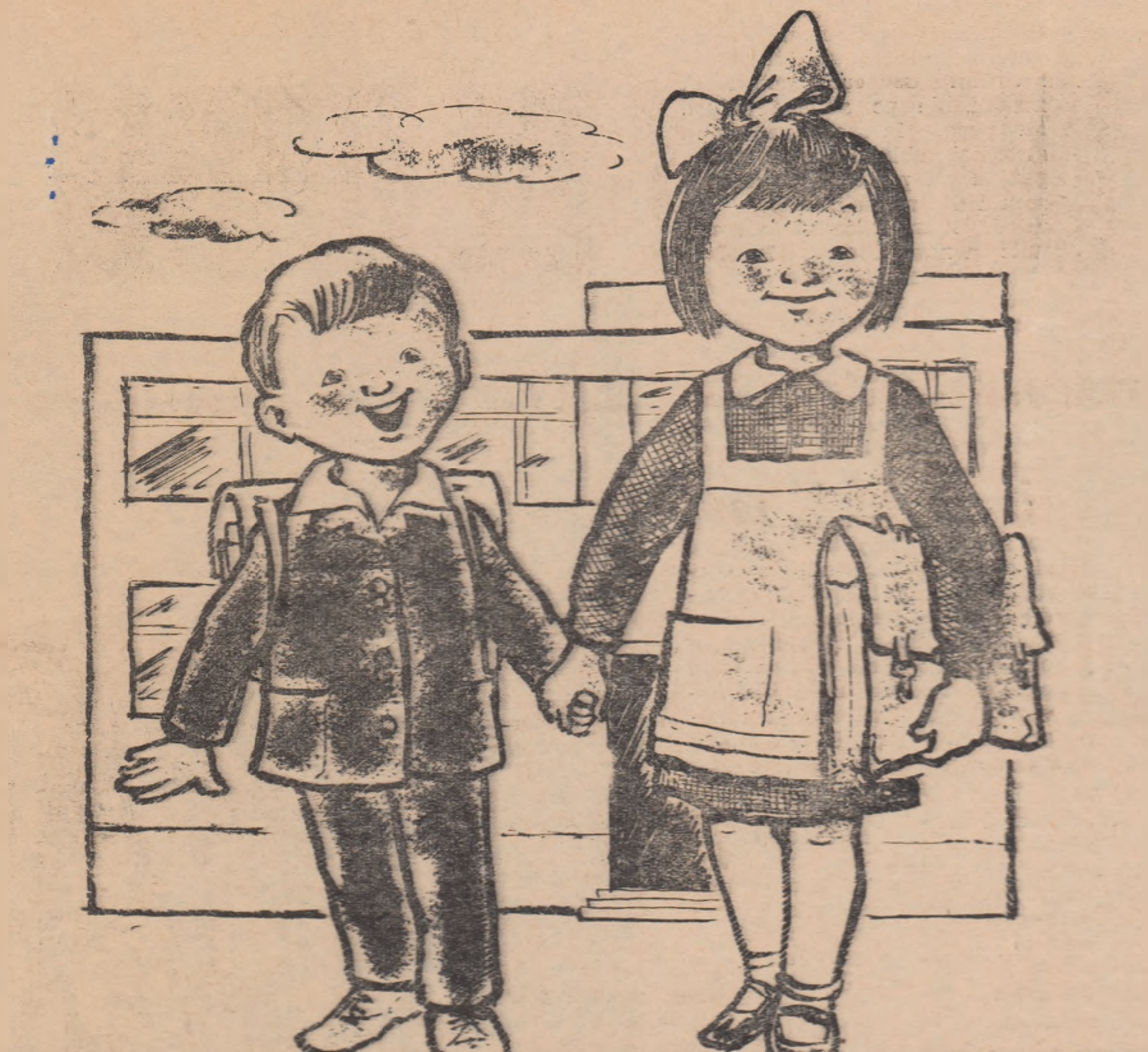
— Chiar din primele zile de şcoală, mi-a răspuns preşedinta detaşamentului.

Şi rezultatele vor fi fără îndoială bune.

Anul care a început impune atît detaşamentului clasei a VI-a precum şi celorlalte detaşamente să ţină seama de acest lucru, să-l generalizeze. În felul acesta se evită şi supraîncărcarea unora cu prea multe sarcini, pionierii acordînd timpul necesar studiului individual, meditaţiilor şi consultaţiilor, recreerii.



Desene: PUIU MANU



Prima zi de şcoală.

Desen : G. BURSCHI

Cum ne comportăm

Toţi pentru unu şi unu pentru toţi

La discuţia noastră de astăzi, am invitat doi tovarăşi profesori-diriginţi. Pe tovarăşul Constantin Popescu de la Şcoala generală de 8 ani nr. 1 Piteşti **şi pe tovarăşul** Constantin Ion Creţu de la Şcoala generală de 8 ani comuna Rîureni, raionul Rîmnicu Vîlcea. **Şi cum problema formării şi închegării colectivului şcolar este amplă ne-am gîndit să ne oprim asupra a două aspecte care ni s-au părut cele mai importante.**

Colectivul clasei — un colectiv unit

La această problemă a luat cuvîntul tovarăşul profesor Constantin Popescu. Şi iată ce ne-a spus : „Cu trei ani în urmă eram diriginte la clasa a IV-a A. Azi copiii sînt în clasa a VII-a. Unii dintre ei se pregătesc să intre în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor. Şi dacă sînt cu toţii împreună, asta înseamnă că, încă de atunci, din clasa a IV-a, ei au dovedit că sînt buni colegi, că sînt buni tovarăşi.

Dacă Firică Marian — cel care nu venea la şcoală, cel care pleca de la ore, cel care nu învăţa — a rămas, pînă şi pentru el însuşi, o amintire de loc plăcută, asta înseamnă că colectivul clasei, colegii lui au vrut, şi au făcut totul, pentru a fi alături de ei. Şi Udrea Cornel, şi Angelescu Magdalena, şi Nicola Maria, şi Lică Dumitra, şi Ciucă Octavian, şi Bucurel Ileana, şi Tănăsescu Constanţa, şi Nanu Margareta, şi Dobre Elena şi toţi colegii au fost adevăraţi prieteni, care cu răbdare şi perseverenţă au îndreptat greşelile atît ale lui Firică cît şi ale lui Balacov Constantin şi Stanciu Ion. Într-o clasă cu un efectiv de 38 de copii, trei indisciplinaţi făceau să se nască probleme. Problema era mai întîi a lor : dacă vor continua aşa, ce vor ajunge ? Unde vor ajunge ? Sau, în momentul în care Voicescu Dragoş, un pionier bun la învăţătură începuse să ia note rele, tot ei, colegii, au fost aceia care au intervenit. Şi, conform unui proverb care zice că „prietenul adevărat, la nevoie se cunoaşte“ colegii acestor copii, ei înşişi copii, şi-au dăruit o floare frumoasă, prietenia.

...Şi clasă fără corigenţi

Colectivul clasei nu înseamnă numai disciplină, colegialitate, prietenie. El înseamnă şi note bune, un procent de promovabilitate de sută la sută. La această problemă ne răspunde tovarăşul diriginte Constantin Ion Creţu.

Fosta clasă, a V-a B de anul trecut — ne-a spus tovarăşul profesor — a reuşit să-şi mobilizeze întregul colectiv într-o muncă colectivă : promovarea clasei de către toţi elevii. Şi au reuşit. Din 37 de pionieri şi elevi — 37 de promovaţi ! E drept, în această clasă învăţătura a fost permanent prima sarcină pionierească. De această sarcină s-au achitat cu cinste toţi copiii — pionieri şi elevi. Şi dacă Uţă Nicolae, Hodorog Gheorghe şi Dragomir Petre mai făceau greutăţi colectivului prin desele lor absenţe de la ore — ceea ce atrăgea după sine goluri în însuşirea materialului predat — copiii au intervenit cu hotărîre discutînd atît cu ei cît şi cu familiile lor. Un rol foarte important l-au avut. în ajutorul dat celor trei colegi. Tudor Elena, Georgescu Maria şi Ungureanu Elena.

Aşa că, anul acesta. clasa a VI-a B porneşte la drum cu un colectiv unit. Şi nu ne îndoim nici o clipă că în acest an şcolar, colectivul acestei clase va căuta să ridice nivelul calităţii muncii de învăţătură.

Dacă anul trecut problema era să promoveze cu toţii, anul acesta va fi să promovăm în condiţii mai bune cu toţii !

★

Două aspecte ale unei singure probleme : colectivul clasei. Dar ele înseamnă de fapt, aşa cum spuneam şi în titlul articolului de faţă, că pionierii şi elevii despre care am vorbit, trăiesc şi se comportă toţi pentru unul şi unul pentru toţi.

E. SCHIBINSKY



In timpul liber

Ce-şi doresc în noul an şcolar



Bucuria revederii

A sunat clopoţelul. Şcolile curate, îmbogăţite cu încă 4600 de săli noi de clasă şi-au deschis primitoare porţile. Pe coridoarele luminoase răsună din nou paşii copiilor.

Bucuria noilor cunoştinţe pentru cei din clasa I, a revederii colegilor şi profesorilor pentru elevii mai mari, sînt emoţii care dau farmecul de neuitat al fiecărui început de an şcolar. Se povesteşte despre vacanţă. Au trăit doar atîtea lucruri interesante în tabere. Manualele noi, primite gratuit, sînt răsfoite cu multă curiozitate. Ele oferă un vast material de discuţii, căci ascund între coperţi taine care vor constitui obiectele de studiu în acest an şcolar. Apoi, treptat, discuţiile, bucuria revederii se orientează spre viitor, spre învăţătură, spre activitatea pionierească.

Sportul, cercul de artă dramatică şi... fizica

S-ar părea că nu există între ele nici o legătură. Şi mai ales între acestea şi eleva Grigore Anca din clasa a VII-a a Şcolii generale de 8 ani nr 21 din Ploieşti.

Sportul este o îndeletnicire dragă tuturor copiilor, cercul de artă dramatică le cultivă înclinaţiile artistice şi le îmbogăţeşte cunoştinţele de literatură, iar fizica este un interesant obiect de studiu. Anca este o elevă bună, care la un concurs şcolar a ocupat locul II pe oraş la 500 m plat, bună jucătoare de baschet şi handbal, care are rezultate remarcabile în cercul de artă dramatică a Casei pionierilor, dar care la fizică a obţinut anul trecut numai nota 8 Colegii aşteaptă mai mult de la ea. În noul an şcolar, printr-o împărţire mai judicioasă a timpului, Anca doreşte să treacă prima linia de sosire şi la... fizică.

Pe pieptul tuturor — steluţe

Nichita Dorina este elevă în clasa a VI-a a Şcolii medii nr. 3 „Mihai Viteazu“ din Ploieşti. Învaţă bine. Ea a obţinut şi prima distincţie pionierească. Pentru a-şi menţine premiul este hotărîtă să se pregătească temeinic la toate obiectele încă din primele zile de şcoală. Aceasta însă nu-i totul. Prin discuţii despre cum se iau notiţe, cum se învaţă, colegele o vor ajuta pe Jilavu Elena pentru ca să obţină şi ea rezultate mai bune la învăţătură în acest an şcolar. Numai atunci toţi colegii vor fi mulţumiţi şi-şi vor împlini dorinţa ca pe piepturile tuturor pionierilor din clasă să strălucească steluţele.

Coincidenţă

Iancu Traian, elev în clasa a V-a a Şcolii generale de 8 ani nr. 10 din Ploieşti, în mijlocul unui grup de colegi povesteşte într-o pauză despre peripeţiile unei zile de pescuit. De alături o fetiţă îmi spune că Traian este premiant, „are media 10“. Îl întreb ce-şi doreşte în noul an şcolar : „o bicicletă“, îmi răspund trei voci deodată. Am rămas contrariat. Nu pentru multă vreme însă, căci am aflat că în clasa a V-a trei copii au avut media 10 şi că toţi trei îşi doresc cîte o bicicletă. Plăcută coincidenţă !

Despre o „profesoară" şi un „medic"

Nu se cunosc. Una este la Ploieşti, iar cealaltă în comuna Turbatu, raionul Giurgiu. Nici nu sînt chiar profesor şi medic, sînt eleve în clasa a VIII-a şi se numesc Iordăchescu Elena şi Oprea Marioara. Doresc însă mult şi cu toată seriozitatea să devină profesor şi medic. Admiterea în învăţămîntul mediu este însă o condiţie necesară pentru îndeplinirea acestei dorinţi. De aceea, „profesoara“ şi „medicul“ sînt hotărîte să depună toate eforturile pentru a obţine cele mai bune rezultate la învăţătură.

★

Fiecare filă ruptă din calendar după 15 septembrie transformă emoţiile şi bucuria începutului de an şcolar în hotărîrea de a învăţa cît mai bine, de a desfăşura o activitate cît mai rodnică.

DORIN MANEŢIU

In şcoala nouă

Apropiata deschidere a anului şcolar vine pentru elevii din comuna Slobozia-Conachi, raionul Galaţi, cu o mare bucurie. Ei vor învăţa în noua şcoală de 8 ani, terminată zilele acestea. Clădirea şcolii, cu un etaj, cuprinde 8 săli de clasă, un laborator modern şi bine utilat, un cabinet medical, cancelarie etc. Clasele au fost înzestrate cu mobilier nou, elegant.

La construcţia noii şcoli un sprijin deosebit l-au adus colectiviştii. Numai prin munca patriotică prestată de tineri s-au economisit aproape 50 000 lei.

PORȚILE DE LUMINĂ

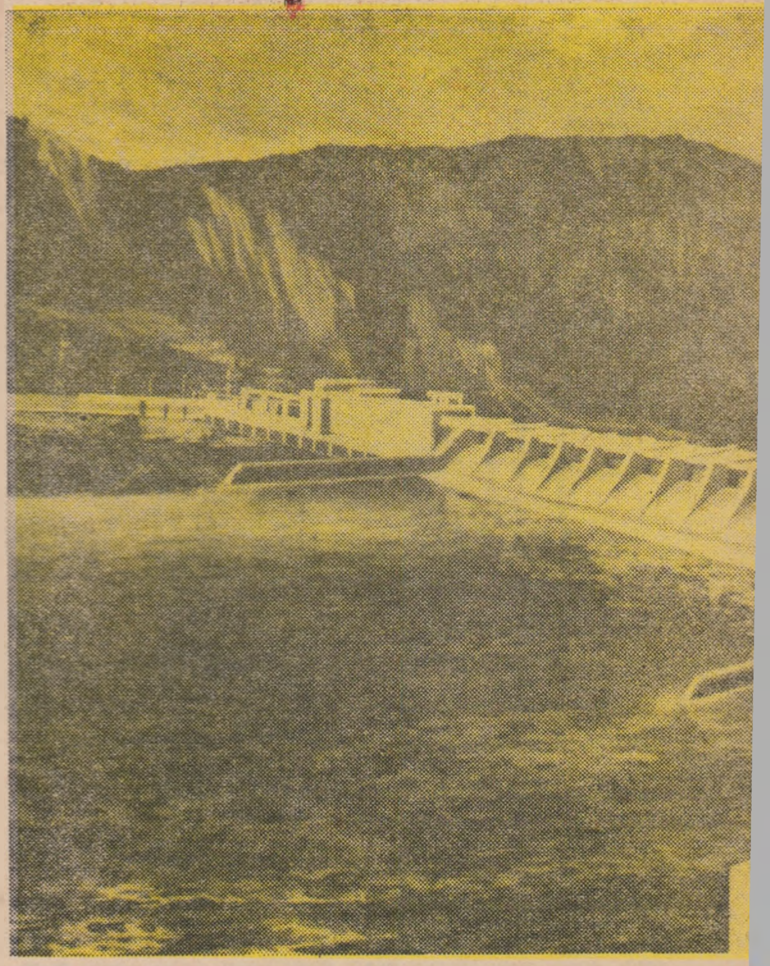
Șapte septembrie 1964. O dimineață senină cu soare vesel, strălucitor, o dimineață care va rămîne înscrisă cu slove de aur în istoria luptei poporului nostru pentru desăvîrșirea construcției socialiste. În această dimineață, în prezența conducătorilor de partid și de stat din R. P. Romînă, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, și a conducătorilor de partid și de stat din R.S.F. Iugoslavia, în frunte cu tovarășul Iosip Broz Tito, pe șantierul Gura Văii — Sip au început lucrările Sistemului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, a fost pusă piatra de temelie unei noi cetăți a luminii.

★

De sute de ani se zbate Dunărea în „Cazane". De sute de ani vuietul produs de încleștarea apei cu stînca, a înfricoșat oamenii. Și, desigur, de-a lungul secolelor mulți vor fi fost aceia care s-au gîndit să dea Porților de Fier altă destinație. Pe atunci însă, puterile le erau prea mici ca să poată înfrunta misterioasele forțe ale naturii. Dar iată că a sosit și ziua cînd oamenii pot nu numai să înfrunte, dar să și strunească forțele naturii, să le oblige să lucreze pentru noi. Este ziua aceasta, zi luminoasă și înălțătoare, o zi din era socialistă pe care o trăim. Animate de același ideal înalt, două popoare vecine și prietene, poporul romîn și poporul iugoslav, au hotărît să transforme sălbaticile, înfricoșătoarele Porți de Fier în porți de lumină, să oblige Dunărea să scapere scîntei electrice.

În milenara sa călătorie peste pragul „Porților", bătrîna Dunăre n-a întîlnit nicicînd atîta freamăt pe maluri, atîta veselie și voie bună ca în ziua de 7 septembrie 1964: o adevărată pădure de drapele și lozinci romînești și iugoslave, zeci de mii de flori multicolore, nesfîrșite urale și ovații ce răsună cînd pe un mal cînd pe altul, în limbile romînă și iugoslavă, din piepturile miilor de constructori și a mulțimii venite să asiste la marele eveniment. Și, alături de toate acestea, atît pe un mal cît și pe celălalt, sute de mașini moderne: dragline, macarale, buldozere, screpere, tractoare, autocamioane stau aliniate ca la paradă, cu motoarele „în plin", gata să pornească asaltul asupra Dunării.

Festivitățile s-au încheiat. Peste „Cazane", pînă departe în creierul Carpaților, zboară ultimul ecou al ovațiilor. Și deodată, în liniștea ce prinde să coboare, răzbate o comandă: Porniți! Deasupra Dunării înspumate și mai presus de vuietul produs de zbuciumul apei în cataracte, se ridică un duduit puternic. Pămîntul trepidează. Mii de constructori și mașini, de pe ambele maluri, au pornit la asalt pentru a struni și îmblînzi apele Dunării, pentru ca, peste cîțiva ani, să scoată din zvîrcolirea lor — lumină. E un moment solemn, unic în noua istorie a Dunării. Cupele excavatoarelor mușcă lacome din maluri. Cinstea de a săpa primii metri de pămînt la fundația viitoarei construcții, o au veteranii marilor șantiere, muncitorii Ion Lingurariu, Ion Dudilă, Filip Gross. Alături de ei se află constructori mai tineri, sosiți aici din toate colțurile țării, dornici să-și închine puterile măreței construcții. Ceas de ceas, zi de zi, constructorii înscriu în cronica șantierului fapte de legendă. Ei supun centimetru cu centimetru Dunărea capricioasă, o obligă să lucreze pentru noi, pentru ca patria noastră să devină mai înfloritoare, mai bogată, mai puternică. Dar marea bătălie pentru îmblînzirea Dunării se află abia la început. Conturul fundației, abia a fost schițat de cupele excavatoarelor. Imaginea viitoarei construcții ne este însă familiară. O cunoaștem din miile de cercetări topografice și hidrologice, geologice și geotehnice, efectuate în ultimii ani de specialiștii romîni și iugoslavi. O cunoaștem din schițele și proiectele lor, care au început să prindă viață ca rod al iscusinței și cutezanței socialiste, al prieteniei și colaborării frățești între două popoare libere, stăpîne pe soarta lor. Imaginea viitoarei construcții este impresionantă, măreață, cutezătoare, este pe măsura timpului nostru. Hidrocentrala de pe Dunăre va fi una dintre cele mai puternice din Europa. În pîntecul ei uriaș se vor plămădi în medie anual zece miliarde kilovați-ore, adică tot atîta energie electrică cît ar putea produce zece hidrocentrale asemănătoare celei de la Bicaz. Numai jumătate din energia produsă de hidrocentrala de pe Dunăre, cinci miliarde kilowați-ore, atît cît revine țării noastre, echivalează cu actualul consum de energie electrică a patru orașe de talia Bucureștiului. Dar nu numai atît. Zăgăzuirea Dunării la Porțile de Fier, printr-un baraj de beton lung [...] 441 metri și înalt de 60 met[...] va rezolva una din cele mai im[...]portante probleme pentru tr[...]ficul fluvial. Pînă acum, în [...]cest sector al Dunării, trecer[...] vaselor era foarte mult îngre[...]nată și periclitată, datori[...] stîncilor ascunse sub apă.



Așa va arăta marea construcți[...]

PENTRU VOI, COPII

Uniformele



„Magazinul copiilor", cu cîteva zile înainte de începerea noului an școlar.

Pe una din scările cu trepte de mozaic, elegante, ce duce la etaj, afluența cumpărătorilor — părinți, însoțiți de copii de vîrstă școlară — e mai mare ca oricînd.

Ne lăsăm luați de șuvoiul vesel al copiilor care urcă neconenit scara și iată-ne ajunși la locul de atracție: raionul cu uniforme școlare.

Bucuria copiilor e îndoită — se înnoiesc cu... noile uniforme școlare!

O oglindă mare, înaltă, adună în ea cele mai felurite chipuri: băieți înălțîndu-și umerii să pară mai înalți, potrivindu-și uniforma cu seriozitate; fetițe cu fundulițe în păr, așezîndu-și cu grație gulerașul alb la gît.

Deodată, printre copii își face loc, către oglindă, un prichindel de-o șchioapă.

— Cum îmi stă Ștefania? se adresează surioarei lui mai mari, trăgînd-o de mînecă în față, rîzînd în apele oglinzii clare.

— Bine, Dănuț, foarte bine! Dar mie?...

Băiatul, Manolache Dan, o privește lung de parcă i-ar spune: Cum să-ți stea, bine?!... Și se întoarce să se privească din nou în oglindă, mîndru, emoționat. E și firesc: acum îmbracă pentru prima oară uniforma școlară!

...L-am rugat pe responsabilul magazinului, Vasile Bărbulescu, să ne spună cîteva cuvinte despre noile uniforme școlare.

— Mai întîi, trebuie arătat că acestea sînt făcute din materiale de o calitate mai bună, cu un colorit mai atractiv, potrivit vîrstei elevilor.

— Adică?...

— Cei din clasele I—IV, de exemplu, poartă costume de lînă bleumarin sau treninguri de aceeași culoare. Costumele, pe lîngă că au o stofă mai bună, au și o croială mai frumoasă, cu platcă, cu buzunare aplicate. Fetele au rochițe pepit alb-albastru, șorț bleu și guleraș alb. Vara, au uniforme subțiri de sezon, de aceeași culoare, iar băieții pantaloni scurți de doc bleumarin și bluză de zefir pepit alb-albastru.

— Dar cei din clasele V-VIII?

— Băieții au pentru iarnă aceeași uniformă bleumarin, iar vara pantalonul scurt și bluza pepit. Fetele, în locul șorțului, au sarafan albastru și bluză bleu. De asemenea, au fost create costume speciale, comode, pentru lucrările practice: șorțuri, halate, salopete.

AL. DINU IFRIM



Sărbătoare

Ca în fiecare an, ziua [...]brie a pus buchete de fl[...] școlarilor, mușcate la fe[...]lor și atmosferă sărb[...] toate ulițele.

Începe noul an școlar. [...]mei zile de școală pentru [...] întîi și bucuria reîntîln[...] veterani (dintr-a doua [...]

Bineînțeles, emoțiile [...] cuprind în aria lor [...] Atît pe cei care pentru [...] însoțesc copilul la școal[...] cu „experiență" bogată î[...]

În casa colectivistului [...] comuna Șoldanu, raionul [...]bătoarea începutului d[...] intrat, se poate spune, [...] E și firesc.

Dacă ne-am imagina [...]toare de început de an [...]soana unui membru al [...]lic care vizitează famili[...] această dimineață, am a[...] dialog:

— Bună ziua, tovarășe [...]gătit școlarii?

— Pregătit.

— Ia să facem apelul.

— Iove I. Nicolae!

— Prezent! Clasa I.

— Iove I. Maria!

— Prezent! Clasa a I[...]

— Iove I. Dobra!

— Prezent! Clasa a V[...]

— Iove I. Elena!

— Prezent! Clasa a V[...]

— Iove I. Ilinca!

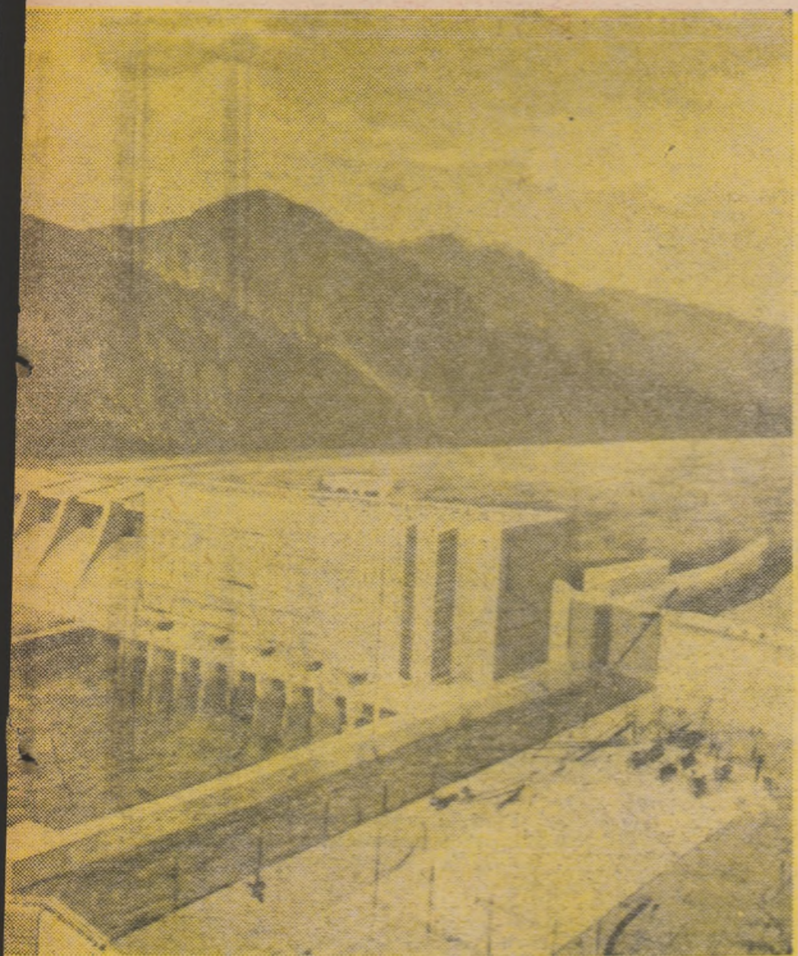
— Prezent! Clasa a [...]die Oltenița.

— Iove I. Tudora!

— Eu voi fi prezentă pe data d[...] de admitere la Facultatea de șt[...] Institutului Pedagogic din Bucu[...]

În acest an colectivistul Ion I[...] copii la învățătură. Învățămînt [...]mînt mediu și învățămînt superio[...]

6 copii ai săi se pregătesc pentr[...] pe temelii mai trainice decît ac[...] avut-o în anii lui de școală. O [...]firească în țara noastră în care [...]ducerea partidului, desăvîrșește [...]cialismului.

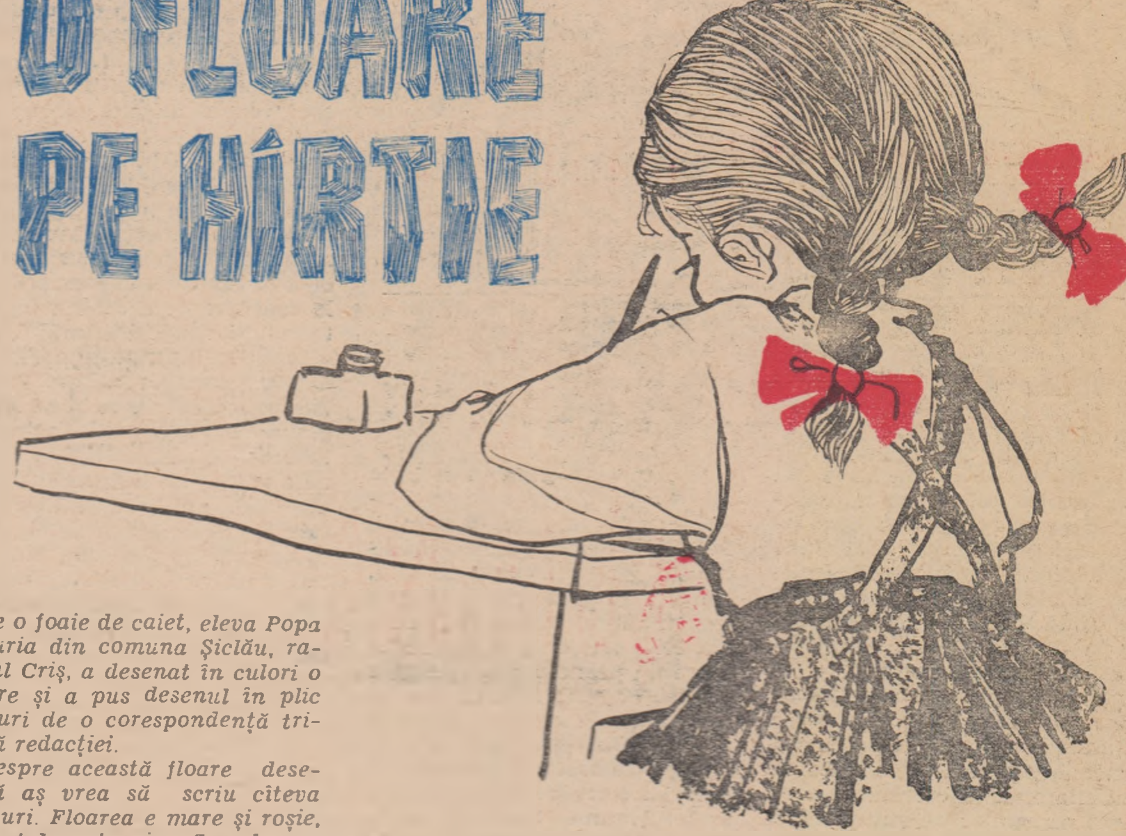


...rge... de la Porțile de Fier.

...zi se mai văd epave arun-... — cu ani în urmă — peste ...ci de mînia apelor. Peste ...va ani însă, prin construirea ...r două ecluze lungi de cîte ... metri și late de cîte 34 me-... fiecare, vasele vor putea na-... pe Dunăre fără nici o gri-... traficul fluvial sporind în ...l acesta considerabil.

...Pe marele șantier de la Porțile de Fier ritmul viu al muncii bate din zi în zi tot mai puternic. Mii de constructori romîni și iugoslavi, însuflețiți de idealurile socialismului, muncesc cot la cot pentru a transforma Porțile de Fier în Porți de lumină.

O FLOARE PE HÎRTIE



Desen: ADRIANA MIHĂILESCU

Pe o foaie de caiet, eleva Popa Veturia din comuna Șiclău, raionul Criș, a desenat în culori o floare și a pus desenul în plic alături de o corespondență trimisă redacției.

Despre această floare desenată aș vrea să scriu cîteva rînduri. Floarea e mare și roșie, cu petale puternice. Sus, deasupra desenului, Veturia a caligrafiat: „Floare de Nu-mă-uitați". Desigur, ceva nu e tocmai în regulă. În primul rînd, floarea respectivă se cheamă corect „Nu-mă-uita" și în al doilea rînd desenul nu corespunde cu denumirea, pentru că în natură această floare e mititică, firavă, cu petale gingașe, albastre, roșii sau albe.

Mă rog, acestea sînt două observații critice, dragă Veturia, făcute cu toată prietenia. De altminteri, țin să subliniez că desenul e frumos executat și cu dragoste. Ceea ce mă determină să-ți trimit pe această cale multe mulțumiri.

Dar mă gîndesc, de fapt, să spun cîteva vorbe despre viață. Iată, încă din fragedă tinerețe, omul dorește să rămînă în amintirea semenilor săi. Nu degeaba și-a ales și o floare, dîndu-i numele de „Nu-mă-uita". Această dorință a omului e cu totul firească. Ea arată cît de importantă pentru viața fiecăruia din noi este prețuirea de care ne bucurăm în ochii și în sufletul tovarășilor noștri.

Se naște însă o întrebare: cum ajungi în amintirea celorlalți, pe ce cale îți cucerești prețuirea lor?

Dragă Veturia, să știi că oamenii te păstrează în gînd cu atît mai călduros și mai lungă vreme cu cît faptele tale sînt mai frumoase și mai trainice. Hărnicia ta, spiritul tău de răspundere, simțul tovărășesc, sinceritatea, modestia, dîrzenia în lupta pentru binele patriei — toate acestea se fixează în amintirea oamenilor ca niște flori nepieritoare. Oamenii își amintesc întotdeauna cu plăcere de acei tovarăși ai lor, care au dovedit prin fapte că merită să nu fie uitați. Prin munca sa entuziastă, prin comportarea sa exemplară, prin spiritul său de abnegație, omul seamănă în calea vieții sale flori de „Nu-mă-uita".

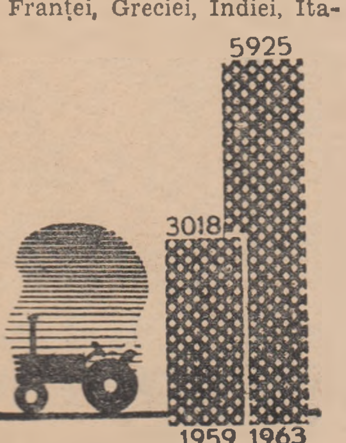
Sper din toată inima, dragă Veturia, că și tu vei merita din plin dragostea și stima celor din jur. Fie ca floarea ce ai zugrăvit-o astăzi pe hîrtie, să răsară vie și să-ți zîmbească din inimile tovarășilor tăi.

Eugen Frunză

...tem-
...iinile
...școli-
...ă pe
... pri-
...clasa
...curiile
...ărinți.
...ră își
...pe cei
...ens.
...e din
..., săr-
...olar a
... ușile.
...sărbă-
...n per-
...didac-
...în a-
...ătorul
...i pre-
...la me-
...amenul
...urale a
...imite 6
... învăță-
... așezată
...are el a
...minoasă,
...sub con-
...irea so-

PREZENȚE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

● Exportul de tractoare anual al țării noastre cunoaște o creștere ascendentă: astfel, în 1959 am exportat 3 018, în 1962 — 4 537, iar în 1963 — 5 925 de tractoare în diferite țări ale lumii. Între anii 1958—1962, în total am exportat aproximativ 20 000 de tractoare. Pe cîmpiile R. D. Germane, Belgiei, Spaniei, Franței, Greciei, Indiei, Italiei, Iugoslaviei, Irakului, R. P. Chineze, Siriei, Danemarcei, Tunisiei, Tailandei, Braziliei, Uruguayului etc., ară tractoarele romînești.



● De curînd la Londra s-a deschis tîrgul internațional alimentar. Unul dintre cele mai frumoase succese l-a obținut pavilionul nostru, dovadă a stadiului de dezvoltare a industriei alimentare romînești.

● În curînd se va deschide în R.F.G., la Frankfurt pe Main, Tîrgul internațional al cărții. Au și fost expediate cele 500 de lucrări care vor fi expuse în standurile romînești ale expoziției. Vom prezenta cărți din toate domeniile, realizări reprezentative ale producției noastre editoriale din ultimii ani.

● Ansamblul de cîntece și dansuri populare „Perinița", care întreprinde un turneu în U.R.S.S. a repurtat succese frumoase. Ziarul „Vecernîi Leningrad" a scris, de exemplu: „înfocatul dans „Călușarii" a revărsat ca o adevărată lavină în sală, cucerind spectatorii prin temperamentul său și măiestria artistică a interpretării".



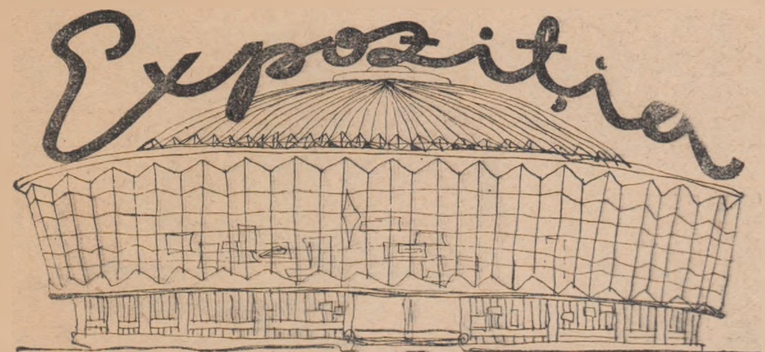
Noi blocuri de locuințe din orașul Brașov.

TOAMNA PE OGOARE

De la un capăt la altul al țării ogoarele sînt cuprinse din nou în iureșul muncii: se recoltează porumbul pentru boabe. În aceste zile munca nu contenește o clipă. Se lucrează din plin și cu toate forțele, din zori pînă seara tîrziu. La G.A.C. din Alexeni, raionul Urziceni, sute de colectiviști au împînzit lanurile. În numai cîteva zile, echipele de culegători din cele două brigăzi de cîmp conduse de Popa Ralea și Ion Spandulea au recoltat porumbul de pe o suprafață de 450 hectare. Paralel cu culesul, colectiviștii au eliberat imediat terenul de coceni, iar pînă la 11 septembrie, mecanizatorii de la S.M.T. au arat și însămînțat cu grîu de toamnă o suprafață de 130 hectare.

Aceeași activitate intensă se desfășoară și pe ogoarele G.A.C. din Rusănești, raionul Corabia. Pînă la 9 septembrie colectiviștii de aici recoltaseră mai bine de 120 hectare cu porumb din cele 870 cultivate. La G.A.S. Tîrgșoru Vechi, regiunea Ploiești, muncitorii recoltează în medie cîte 65 hectare de porumb pe zi.

În această mare bătălie pentru strîngerea porumbului, ca în fiecare campanie agricolă de altfel, alături de părinții și frații lor mai mari, alături de mecanizatorii din S.M.T. și G.A.S. participă și școlarii. În timpul liber ei ajută la depănușatul știuleților, la încărcatul lor în remorci și căruțe, la depozitatul lor în pătule. Așa procedează pionierii din comuna Vointa-Corabia, din comuna Sfîntu Gheorghe-Urziceni, din comuna Topraisar-Dobrogea, și din multe alte sate și comune. Toamna de aur a acestui an îi găsește prezenți la datorie atît pe băncile școlilor cît și pe ogoare, la strînsul recoltei, pe toți purtătorii cravatelor roșii de la sate.



Expoziția REALIZĂRILOR ECONOMIEI NAȚIONALE A R.P.R.

Vizita noastră prin Expoziția realizărilor economiei naționale se apropie de sfîrșit. Am ieșit, așadar, în exteriorul pavilionului A. Primul sector întîlnit este cel social-cultural cuprinzînd standuri de cărți, aspecte din domeniul medico-sanitar, cultural-sportiv, cinematografie și televiziune. „Regimul de democrație populară a creat condiții dintre cele mai prielnice pentru desfășurarea multilaterală a cercetării, a oferit oamenilor de știință largi posibilități de afirmare. Creația științifică din țara noastră a fost pusă în serviciul progresului social, în folosul oamenilor muncii" — citim pe un panou. Și numeroasele institute de cercetări din țara noastră confirmă pe deplin acest lucru. O machetă imensă a țării ne informează despre teatrele, căminele culturale, școlile, bibliotecile, cinematografele, teatrele de păpuși etc, ridicate în anii puterii populare. Privită astfel, țara întreagă pare un imens centru de cultură.

Dacă vom zăbovi puțin mai mult în pavilionul care expune creații artistice populare este pentru că aici artiștii anonimi au înmănuncheat, într-o frumusețe negrăită străvechile tradiții ale artei noastre populare. Costumele naționale aduc cu ele crîmpeie din frumusețea locului de unde vin, frumoase țesături sau vase de ceramică, incrustații în lemn, splendide covoare, fluiere, ilice, pălării împodobite cu mărgele și pene de păun aducînd de departe, din Oaș, zvon de țiteră.

Dintr-o dată, ne apare în față un imens bazin original în care sînt grupate peste o sută de jeturi de apă. Fiind toate în funcțiune, formează împreună, o minunată perdea de ape frematătoare.

Furați de frumusețea efectului produs de jeturile de apă, aflăm, abia mai tîrziu că aici, trebuie să urmărim, de fapt, producția industriei noastre constructoare de mașini dezvoltată în toate sectoarele vieții noastre industriale. Pe multe dintre mașini citim și numele fabricii cărora le aparțin: Uzinele 23 August-București, Progresul-Brăila, 7 Noiembrie-Craiova, Electroputere-Craiova, Steagul Roșu-Brașov, Uzinele Reșița, Tehnometal-Timișoara. Citindu-le, mintea noastră desenează precis o nouă hartă a patriei, cu puternice centre industriale. Și ele sînt mîndria întregii țări.

După ce trecem de sectorul energiei electrice ne oprim în sectorul mine. Sectorul mine are un abataj, în mărime naturală, care ilustrează gradul tehnic înalt de mecanizare al muncii în exploatările miniere. La intrare în această mină ne întîmpină tradiționalul salut al minerilor: „Noroc bun!"

Din mină ieșim din nou la soare. Și drumul nostru ne duce acum pe un veritabil peron de gară, unde staționează locomotivele Diesel-electrice și noile vagoane de pasageri, deosebit de elegante și confortabile construite la Arad. Părăsind gara, constatăm, privind autocamioanele, autobuzele, remorcile, microbuzele, avioanele sanitare, că țara noastră a făcut pași uriași și în domeniul transporturilor.

La un moment dat, priveliștea noului sector petrol-chimie ne face cunoștință cu formula uriașă a catenei de polipropilenă. Și nu departe de ea, ne salută, strălucind în soare, elegante siluete ale instalațiilor de foraj 3 DH-200 A pentru mari adîncimi, care a cucerit în vara aceasta medalia de aur la Tîrgul Internațional de la Leipzig.

*

Pe cerul însorit al parcului Herăstrău se profilează puternice brațele macaralelor, a podurilor rulante, a machetelor impunătoare cu panouri și cifre din domeniul construcțiilor. Intrînd în interiorul pavilionului rămînem emoționați puternic de-o originală, de-o necunoscută hartă a patriei. Pe un perete imens, plăcuțe colorate de sticlă compun, regiune cu regiune, harta patriei, cu ceea ce caracterizează fiecare regiune în parte, cu felul în care se distribuie volumul de investiții.

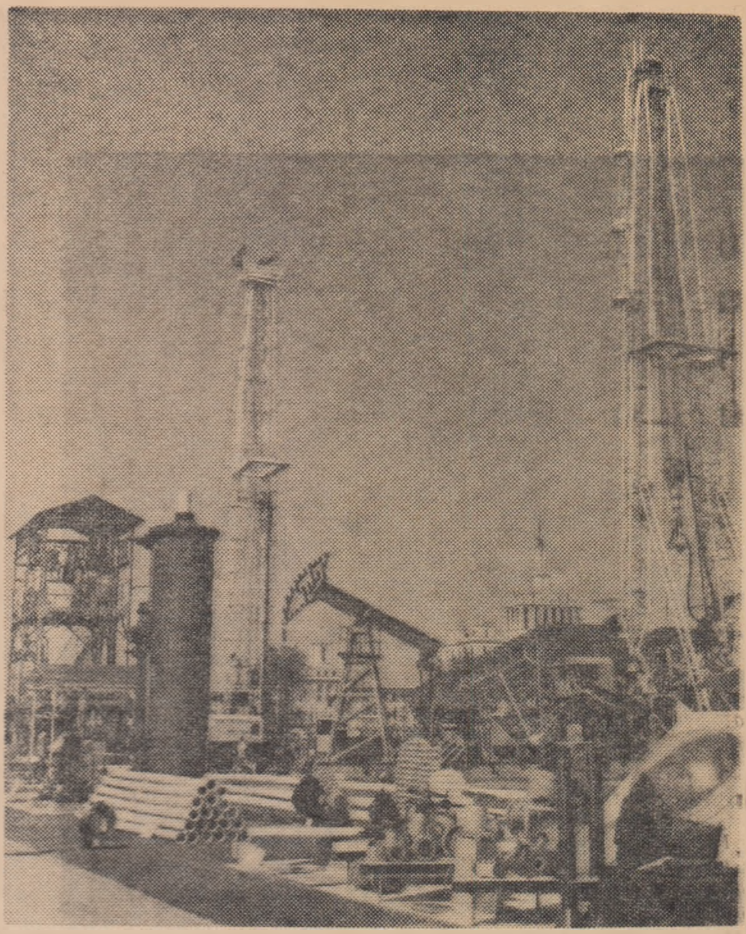
De aici, de sus, privim jos spre machetele construcțiilor de locuințe, a apartamentelor cu 2—3 și 4 camere. Totul poartă nota confortului, a bunei stări. Mai vedem de aici machetele, fotografiile cu sistematizările și uriașul volum de construcții al fiecărei regiuni, cu noile orașe apărute pe harta patriei.

Institutul de proiectare al Ministerului construcțiilor participă la expoziție cu numeroasele machete ale celor mai noi fabrici și uzine din țară.

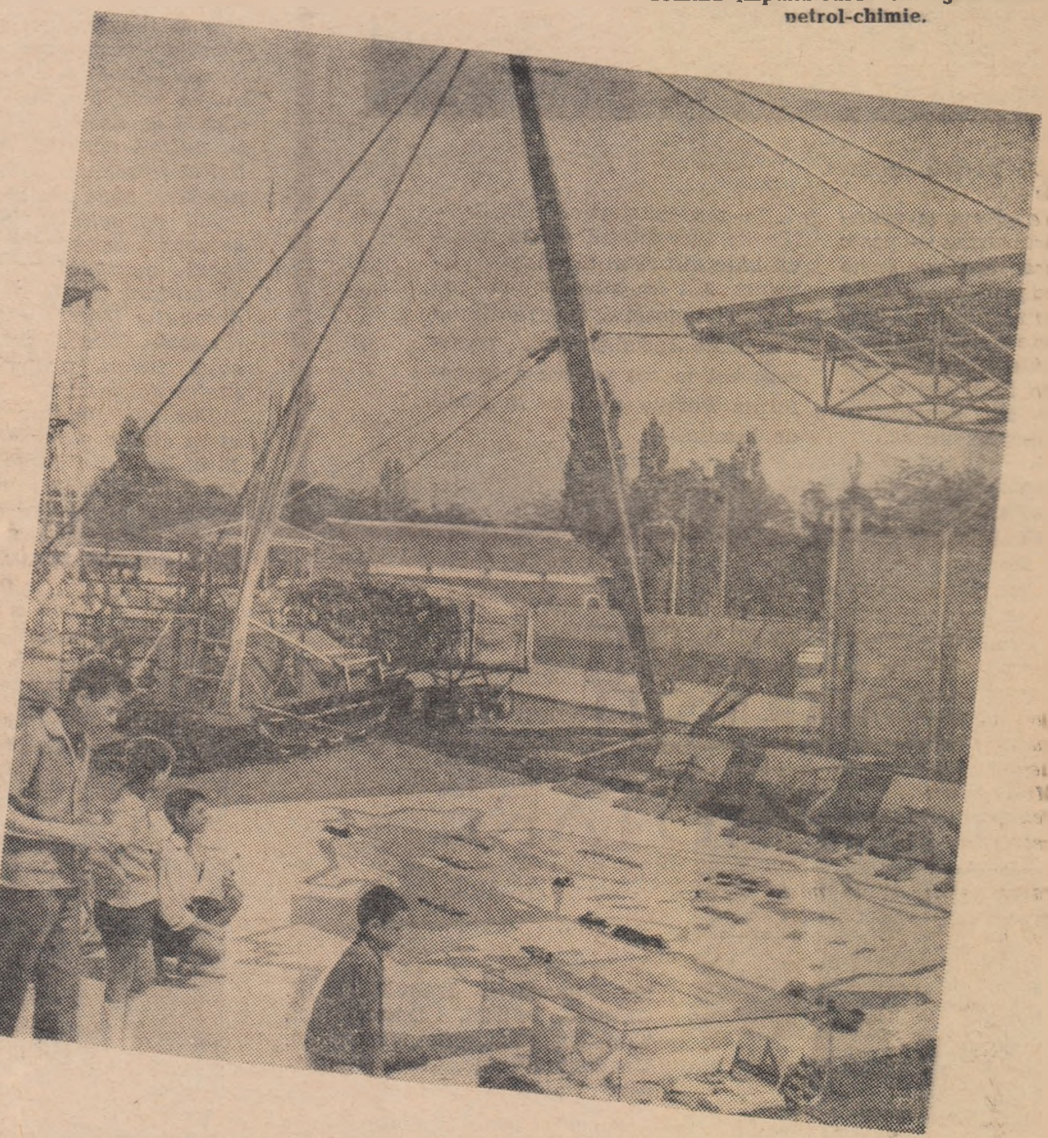
Ieșim în exteriorul pavilionului, pe malul lacului.

Soarele strălucește blînd mîngîindu-ne fața, cu razele lui de toamnă. Am străbătut împreună o istorie. Ca timp ea înseamnă 20 de ani. Ca realizări ea este însăși viața noastră. Cu primăverile și bucuriile din casele noastre, cu toate aceste succese cu care țara noastră a trecut propriile frontiere, fiind cunoscută pretutindeni în lume. Cu tot ce inima și mintea harnicului nostru popor călăuzit ferm de partid a clădit și continuă să înalțe, pentru noi, pentru generațiile viitoare.

MARIA NEGREA
ELENA SKIBINSKI



Dantela argintie a schelelor petroliere domină impunătoare întregul sector petrol-chimie.



Micii vizitatori se pare că se simt bine în Delta Dunării. Chiar dacă aici este prezentă într-o ingenioasă... hartă de exploatare a stufului.

SPORT

EDIȚIA A XXIII-a A JOCURILOR BALCANICE DE ATLETISM A FOST CÎȘTIGATA DE ATLEȚII ROMÎNI

Cea de-a XXIII-a ediție a Jocurilor Balcanice de atletism, la startul căreia s-au prezentat Albania, Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Turcia, Romînia, încheiată duminică seara pe stadionul Republicii din Capitală, a fost dominată de atleții și atletele patriei noastre. Cu acest prilej au fost înregistrate o serie de performanțe valoroase. Iată cîteva rezultate: La săritura în înălțime femei, Iolanda Balaș a sărit 1,85 m, rezultat obținut chiar din prima încercare. Proba de triplu salt a fost dominată de atletul nostru Șerban Ciochină (16,24 m). Maratonul, una dintre cele mai grele probe, a fost cîștigată de Constantin Grecescu, iar sprintul prelung (200 m plat) de Gheorghe Zamfirescu. La proba de 5 000 m, atletul turc Dalkîlic s-a clasat pe primul loc, urmînd în ordine Barabaș (Romînia), Cervan (Iugoslavia).

Clasamentele pe țări. Masculin: 1. R. P. Romînă 172 p.; 2-3 R. P. Bulgaria, R.S.F. Iugoslavia 131 p.; 4. Grecia 57 p.; 5. Turcia 22 p.; 6. R. P. Albania 9 p. Feminin: 1. R. P. Romînă 99 p.; 2. R.S.F. Iugoslavia 83 p.; 3. R. P. Bulgaria 76 p.; 4. R. P. Albania 6 p.; 5. Grecia 3 p.

În ajutorul instructorului de pionieri

În curînd va apare publicația „În ajutorul instructorului de pionieri" supliment al revistei „Tînărul leninist".

În cele 48 de pagini, instructorii de pionieri, activiștii U.T.M. toți cei care muncesc cu pionierii vor găsi articole de generalizare a experienței înaintate, recomandări de jocuri distractive și activități metodice, răspunsuri la diferite probleme ale muncii pionierești.

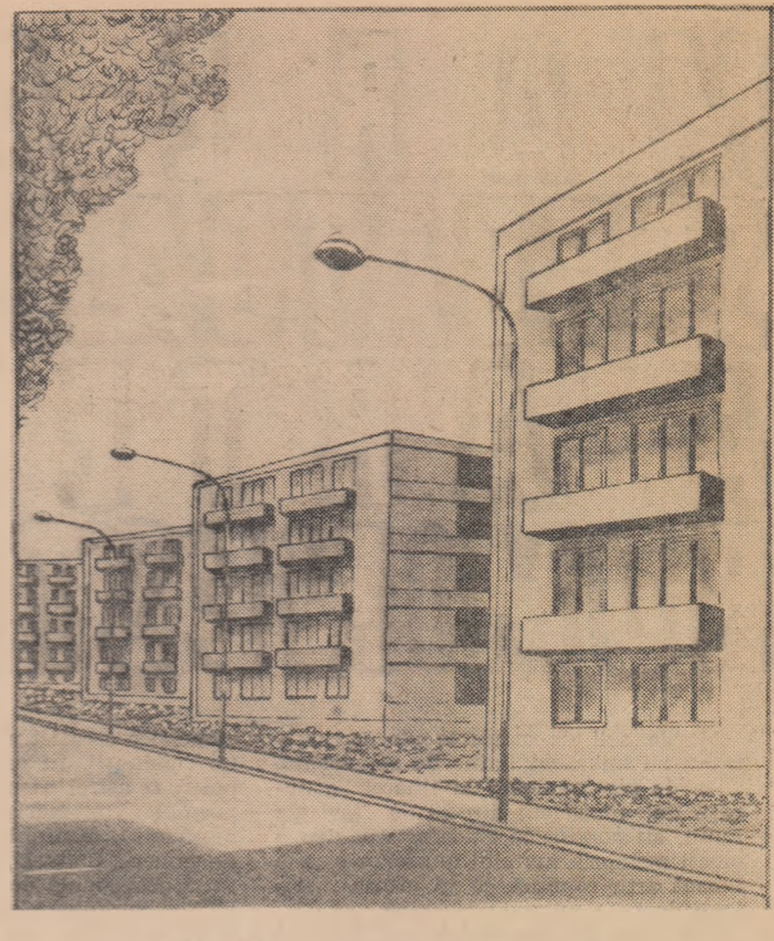
Costul unui abonament pe trei luni lei 4,50 pe 6 luni lei 9,00, pe un an lei 18,00.

Abonamentele se primesc de către factorii poștali, oficiile P.T.T.R., și difuzorii voluntari din școli.

PIONIERI!
Reîmprospătați-vă din timp abonamentele la „Scînteia pionierului"

Din lucrările sosite la concursul

FRUMOASĂ ȘI BOGATĂ EȘTI PATRIA MEA SOCIALISTĂ



Blocuri noi — desen executat de pioniera Anghelescu Mariana, clasa a VII-a, Școala medie nr. 2, Craiova.

Trei zile ca-n vis

Ne-am obișnuit ca cei mari să ne îndeplinească toate visurile. Și iată cum și în acest an, din nou am pornit, 40 de elevi din Valea Mică și Pătrîngeni, raionul Alba ,să străbatem 3 zile plaiurile patriei.

În țara moților

E dimineață. În timp ce noi așteptam mașina, în Pătrîngeni oamenii ies la lucru: cea de a XX-a aniversare a eliberării patriei, va găsi și satul nostru electrificat...

Zlatna ne primește cu școlile și mulțimea de blocuri noi.

Drumul șerpuiește apoi pe serpentine, pe la izvoarele Ampoiului din Valea Dosului, cea vestită cu minele de mercur. Un popas e bine venit în vîrful „Dealului Mare", la cumpăna de ape ce curg spre răsărit către Mureș și sub Detunata spre Arieș. După ce trecem și de Abrud, ajungem la exploatarea minieră „Roșia Montană". Aici s-au găsit tăblițe de ceară scrise de romani cu aproape 2 000 de ani în urmă. În hotarul acestei comune sînt sute de guri de mină, încercări ale iobagilor de odinioară de a căuta aurul care să-i scoată din sărăcie, fără rezultate, că ei tot pribegeau cîntîndu-și cîntecul:

Munții noștri aur poartă
Noi cerșim din poartă-n poartă.

Acum este aici o uzină unde mecanizarea a ușurat munca omului. Am văzut cum se prelucrează minereul pînă se alege aurul și pirita; am vizitat atelierele, clubul și biblioteca. Multe cărți au urme de minereu pe ele, dovadă că sînt cercetate cu mult interes.

Lîngă Cîmpeni —centru de raion — am luat masa într-o poiană și ne-am pozat în fața statuii luptătorului Avram Iancu, pentru ca peste vreo oră să poposim în casa lui de naștere, mai sus de Vidra, în satul ce-i poartă acum numele. Am văzut în casa lui sărăcia obiectelor casnice, iar în vecini case mobilate, aparate de radio, belșug și veselie, așa cum au dorit să vadă și Horia și Iancu, dar cum numai cei 20 de ani de libertate ai țării sub cîrma partidului au putut aduce. Acum în satul lui Avram Iancu e o întreprindere de stat unde se prelucrează butoaie. Moții lucrează acasă și au cîștig bun fără a umbla prin țară cu doniți și cu ciubară.

Pe Arieșul cu priveliști sălbatice am poposit la muzeul din Lupșa, unde cred că sînt adunate din toate vremurile obiecte de muncă, de folos casnic, de îmbrăcăminte ale moților. Tovarășul director Albu ne-a vorbit despre viața și traiul moților care a fost așa de înapoiat cum numai aici la muzeu se mai poate vedea. În comună sînt case noi, un palat cultural cu cinematograf și bibliotecă, dispensar medical și școală de 8 ani.

După ce ieșim din strîmtoarea munților unde pare încă început de primăvară, la Cornești dăm de orez secerat.

Poposim la Școala medie nr. 1 din Turda, unde sîntem primiți foarte bine.

În oraș

Străzi drepte, largi, cu trotuoare. Clădiri cu multe etaje. Prăvălii felurite. Multe mașini. Mulți oameni. Fabrici de tot felul. Iată ce am văzut în oraș.

Am vizitat întîi Fabrica de sticlărie. Am văzut cum lucrează muncitorii de aici, care se străduiesc să dea țării produse bune, frumoase și ieftine. La grădina zoologică ne-au întîmpinat felurite animale, păsări sălbatice, care nepăsătoare de faptul că eram acolo, ne-au lăsat să le studiem cu mai multă plăcere decît în clasă.

Ajunși în Cluj am vizitat nu numai orașul universitar, locurile care amintesc de istoria trecutului, dar și aeroportul cu avioanele sanitare (Aviasan). Am văzut cum aterizează și cum decolează avioanele, ba ne-am urcat și într-un avion de pasageri „Tarom". În grădina botanică ne-a uimit mulțimea și felurimea plantelor de pe tot pămîntul.

A doua noapte am petrecut-o la Școala pedagogică din Cluj după care am pornit mai departe...

Pe drumuri de istorie

Șoseaua de la Cluj la Alba e o minunăție: priveliști frumoase, Mureșul ce ne iese în cale și viteza mare sau lină a mașinii.

La Aiud, G.A.S. ne întîmpină cu lanuri de trandafiri înfloriți și loturile de port-altoi.

Mai jos, la Mirăslău, poposim pe locul luptelor lui Mihai Viteazu și presărăm flori pe mormintele eroilor din 1944, care cu viața lor au alungat pe hitleriști.

La intrarea în Alba Iulia se construiește un nou combinat de ceramică. După un scurt popas am vizitat cetatea vechiului Bălgrad. Aici am văzut celula unde au fost închiși și Horia, Cloșca și Crișan, locul unde au fost trași pe roată și monumentul care a fost înălțat în amintirea lor.

Pe Ampoi, în sus, am ajuns spre seară acasă.

OLEA MARIANA
cl. a IV-a, Zlatna,
raionul Alba



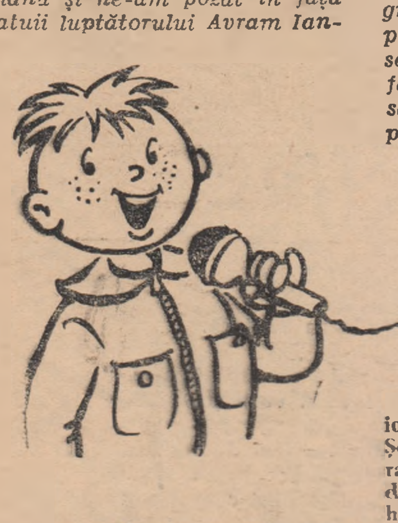
Recunoașteți printre ei vreun mofturos? Nu, nu se poate. Aici în tabără să cauți oricît n-ai să întîlnești nici unul. Fotografie executată de pioniera Popa Elena, clasa a VII-a, de la cercul foto al Casei pionierilor din Sibiu.

Stele pămîntești

De pe cerul lung, doar spuma.
De pe stele numai bruma.
Lîna finului subțire
Adunată in neștire
Dintre caiere de nori
Și din maldăr de ninsori.

Pe cimp n-au stat la tocmeală
Au cules la nimereală
Risul moale-al florilor
La popasul zorilor
Virful ierbii crude
Pînă să se ude.
Și, in fiecare noapte
Se aprind încet, în șoapte
între codri și povești
Albe stele pămîntești.

DOROFTEI RODICA
cl. a VI-a
Școala de 8 ani nr. 71,
București



rezultatele concursului

În perioada desfășurării concursului „Frumoasă și bogată ești patria mea socialistă" la redacție au sosit sute și sute de plicuri cu desene, corespondențe, poezii, culegeri de folclor și fotografii.

După trierea materialelor sosite în cadrul concursului s-au stabilit următoarele premii:

CORESPONDENȚĂ:

Premiul I — o bicicletă. Olea Mariana, clasa a IV-a, satul Pătrîngeni-Zlatna, raionul Alba, pentru corespondența „Trei zile ca-n vis".

Premiul II — un aparat de fotografiat. Savian Mihaela, clasa a VI-a, Școala de 8 ani nr. 5, București, pentru corespondența „De aici începe reportajul meu".

Premiul III — o trusă stilou-creion. Dobre Mariana, clasa a VII-a, Școala de 8 ani, Poiana Țapului, raionul Cîmpina, pentru corespondența „O călătorie pe Valea Prahovei".

DESEN:

Premiul I — o bicicletă. Cristian V. Florentin, clasa a IV-a, comuna Brănești, raionul Tîrgoviște.

Premiul II — un aparat de fotografiat. Anghelescu Mariana, clasa a VII-a, Școala medie nr. 2, Craiova.

Premiul III — o trusă stilou-creion. Roșu Mihai, clasa a IV-a, Școala de 8 ani nr. 1, Curtea de Argeș.

POEZIE:

Premiul I — nu s-a acordat.

Premiul II — un ceas de mînă. Doroftei Rodica, clasa a VI-a, Școala de 8 ani nr. 71, București, pentru poezia „Stele pămîntești".

Premiul III — trusă stilou-creion. Țura Niculina, clasa a IV-a, satul Cetățele, comuna Făurești, raionul Lăpuș, pentru poezia „Cîntă fluier, veselie".

CULEGERI DE FOLCLOR:

Premiul I — nu s-a acordat.

Premiul II — un ceas de mînă. Bigligiu G. Sabina, clasa a VII-a, Bîtlanele-Greci, raionul Strehaia.

Premiul III — trusă stilou-creion. Laibăr Natalia, clasa a VII-a, Școala de 8 ani Cernești, raionul Tr. Severin.

FOTOGRAFII:

Premiul I — nu s-a acordat.

Premiul II — ustensile pentru laborator foto. Cercul foto de la Casa pionierilor din Sibiu.

Premiul III — ustensile pentru laborator foto. Cercul foto de la Palatul pionierilor din București.

MENȚIUNI:

CORESPONDENȚĂ:

Mențiune I — Georgescu Anca, clasa a V-a, Școala de 8 ani nr. 15, Sibiu, pentru corespondența „Litoralul romînesc".

Mențiune II — Gheorghiu Irina, clasa a VII-a, pentru corespondența „Prin Moldova zilelor noastre".

DESEN:

Mențiune I — Gavriluț Ovidiu, clasa a VI-a, Școala medie Vadu-Crișului, raionul Aleșd.

Mențiune II — Brîuroșu Gheorghe, clasa a VII-a, Casa de copii școlari din Cîmpulung Muscel, regiunea Argeș.

Mențiune specială — Doroftei Paul, clasa a III-a, Școala de 8 ani nr. 71, București.

POEZIE:

Mențiune I — Niculăescu Gheorghe, clasa a IV-a, comuna Vîrfuri, raionul Tîrgoviște, pentru poezia „Satul meu".

Mențiune II — Păunescu Gh. Aleodor Daniel, clasa a II-a satul Ciocîltei, comuna Roiești, raionul Horezu, pentru poezia „Mulțumire".

CULEGERI DE FOLCLOR:

Mențiune I — Petrescu Aurelian, clasa a VI-a, Găuiani, comuna Boișoara, raionul Rîmnicu Vîlcea.

FOTOGRAFII:

Mențiune I — Cercul foto de la Casa pionierilor din Iași.

Mențiuni speciale — 1. Păducel Nicușor, clasa a VII-a, Școala medie nr. 2 Craiova. 2. Popa Fănică, Școala de 8 ani, comuna Cozia, raionul Iași.

Mențiunile constau în cărți, abonamente la „Scînteia pionierului", reproduceri de artă, ustensile de pictură, stilouri, creioane și materiale foto.

MAREA SĂRBĂTOARE A ARTEI ROMÎNEȘTI



George Enescu



Marile săli de concerte ale Bucureștiului au îmbrăcat haine de sărbătoare. Sute de reprezentanți ai tinerei generații de muzicieni din 39 de țări ale lumii, au poposit la București pentru a cinsti memoria marelui muzician care a lansat arta romînească în orbita marilor valori ale culturii universale.

Cel de-al III-lea Concurs și Festival internațional „George Enescu" se găsește acum în plină desfășurare.

La București — precum și în alte cîteva centre muzicale Cluj, Iași, Timișoara — au loc zilele acestea zeci de manifestări de înaltă ținută artistică la care își dau concursul nu numai cei mai buni muzicieni romîni, ci și formații muzicale și artiști străini pe care-i rîvnesc cele mai mari scene de concert ale lumii ca Filarmonica din Viena, Ansamblul de balet al Teatrului Mare din Moscova, dirijori ca Herbert von Karajan, Zubin Mehta, A. Cluytens, John Pritchard, mari soliști ca Henryk Szeryng, Arthur Rubinstein, Gaspar Cassado, André Navarra, John Ogdon, Kim Borg, Monique Haas, Li Min Cean, Mc Alpin.

Concursul și Festivalul au însemnat înainte de toate o amplă prezență în programele Festivalului a muzicii enesciene și a creației muzicale contemporane romînești. În cadrul Festivalului au putut fi astfel ascultate opera „Oedip", poemul „Vox maris" (în primă audiție mondială), Simfonia I și III, Simfonia de cameră, Suita II, Dixtuorul, Cvartetul nr. 1, Rapsodiile de Enescu și o serie de lucrări simfonice contemporane romînești ca Triplul concert de Paul Constantinescu, Simfonietta de Ion Dumitrescu, suita din baletul lui M. Jora „Întoarcere din adîncuri", Concertul pentru violoncel a lui A. Vieru, Divertismentul lui Capoianu și cîteva dintre cele mai reprezentative lieduri din creația romînească.

„Muzica este o artă cu care Romînia se poate mîndri".

Nicicînd aceste cuvinte ale lui Enescu n-au fost mai actuale decît în aceste zile de trecere în revistă a marilor succese ale noii arte romînești, zile cînd Bucureștiul a devenit capitala muzicală a lumii, locul în care muzica — așa cum a dorit George Enescu — contribuie la apropierea popoarelor, la legarea de noi prietenii, la respectul între țări, la întărirea păcii.

IOSIF SAVA

George Enescu — cel mai mare muzician romîn — s-a născut la 19 august 1881 în satul Liveni-Vîrnav, care astăzi îi poartă numele, ținînd de comuna Cordăreni, din fostul județ Dorohoi. Începînd din anii fragezi ai copilăriei, Enescu este fermecat de natura înconjurătoare și de muzica populară. Auzind un taraf de lăutari, copilul Enescu care avea numai 3 ani și-a construit o vioară dintr-o bucată de lemn, pe care a întins o ață, iar din două bețigașe a închipuit țambalul. Părinții îl duc la Iași, la profesorul și compozitorul Eduard Caudella, apoi la Viena, pe atunci orașul muzicii. Aici Enescu se dovedește un elev excepțional. După 5 ani de studii, absolvă în mod strălucit cursurile superioare ale Conservatorului din Viena. Cu studiile vieneze terminate, Enescu, care avea 13 ani dă un concert în fața publicului bucureștean (primul concert în țară îl dăduse la vîrsta de 9 ani). Tînărul muzician dorește să învețe cît mai mult, cît mai profund. Astfel pleacă la Conservatorul din Paris obținînd la concursul final al anilor de studii „Marele Premiu al Conservatorului".

*Enescu a fost un violonist și dirijor de frunte, un mare pianist și pedagog, dar compoziția l-a pasionat cel mai mult. Muzica sa — în total 33 de opusuri (*Poema romînă, *cele două* Rapsodii romîne, Dixtuorul *etc., precum și marea operă a vieții sale* Oedip*), e o dovadă nu numai a talentului său de artist genial, ci și al unei munci asidue plină de migală depusă mai bine de jumătate de veac.*

Adevărat artist în slujba poporului, Enescu s-a dedicat cu rîvnă educației și ridicării nivelului muzical din țara noastră. A dat nenumărate concerte în cele mai mici orășele de provincie, s-a luptat pentru realizarea unei Opere Romîne, a încurajat creația compozitorilor romîni și a dus faima muzicii romînești peste hotare, nu numai prin propria sa operă, ci și prin faptul că acorda în concertele sale din străinătate un loc de onoare muzicii romînești. Activitatea aceasta atît de legată de patrie și popor nu a întîlnit încurajare din partea oficialităților burgheze din țara noastră. După război, în anul 1946, Enescu a pornit din nou în turneele sale internaționale. Departe, el nu și-a uitat patria, a fost mereu alături de ea și a dorit să se reîntoarcă. Dar o boală gravă l-a țintuit pe patul de suferință. La 4 mai 1955 Enescu s-a sfîrșit din viață la Paris.

Prin opera și activitatea sa artistică, George Enescu face parte dintre marii făuritori de cultură ai țării noastre, fiind totodată și unul dintre cei mai mari artiști contemporani ai lumii.

M. DIACONU

Trei portrete dintr-o gospodărie

de Mioara Cremene

Brigadierul

**Aici
unde cresc hergheliile pămîntului,
am păzit razele de grîu
și am spălat caii vîntului.**

**Aici am trăit și-am arat
noaptea,
am secerat spice de lună ;
ziua mi se zicea argat...**

**Pentru mine
am dus la treier
țiriiturile de greier.
Dar am întors care pline
și am intrat cu ele sub porți străine.**

**Cînd am fost să m-aleg,
n-a fost cu mine satul întreg.
Unii ziceau
că-s mărunt,
în sat un oarecare :
— Cine n-a avut, n-are !...**

**Dar alții știau
că argații
vorbesc cu mieii și caii altfel decît bogații.
Că eu pot vorbi cu sufletul grîului pe-nțeles,
și-au spus-o satului
și m-au ales...**



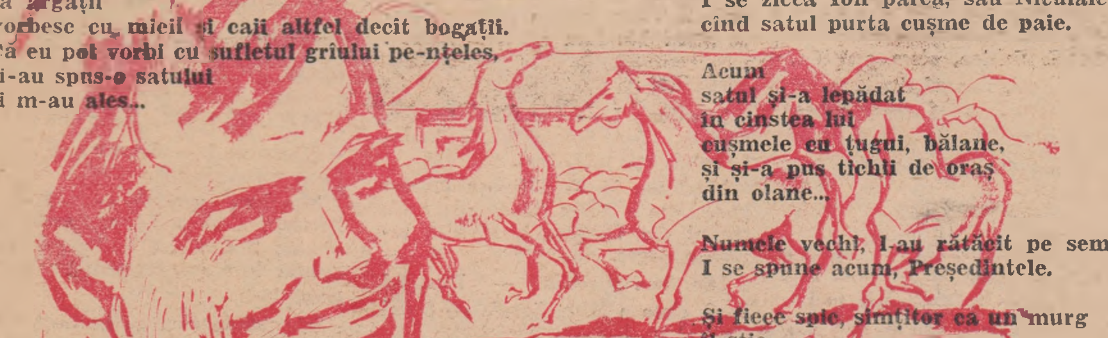
Președintele

**I se zicea Ion parcă, sau Niculaie,
cînd satul purta cușme de paie.**

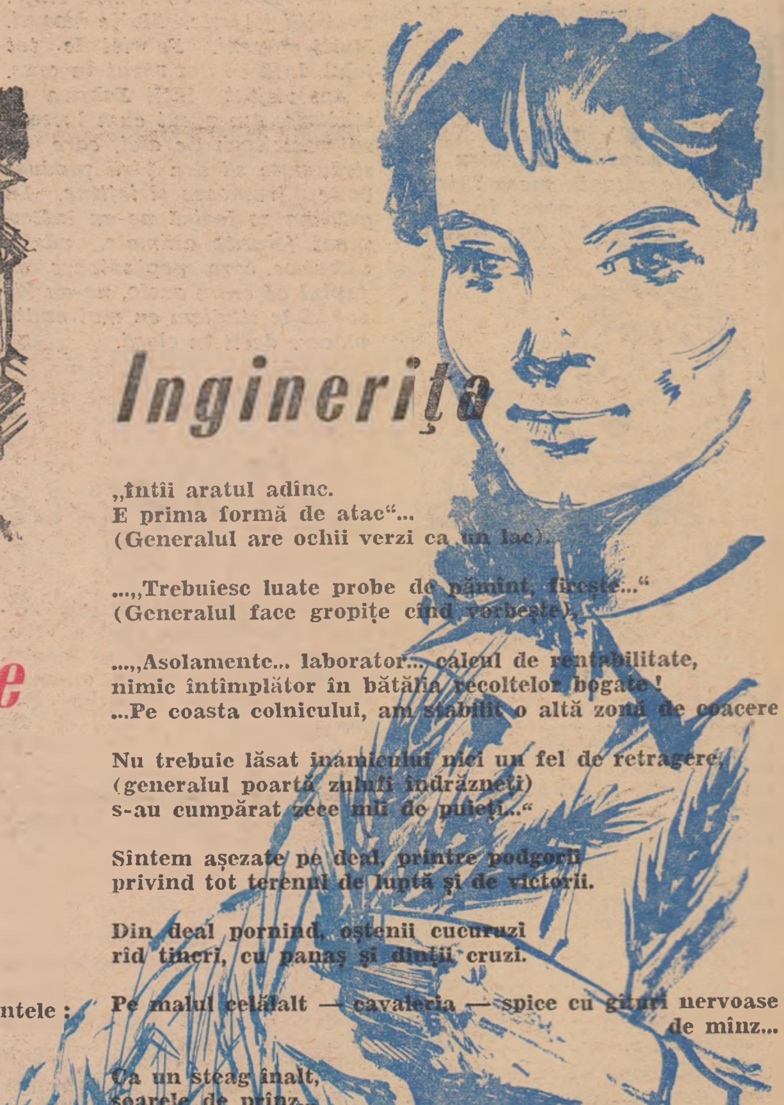
**Acum
satul și-a lepădat
în cinstea lui
cușmele cu țugui, bălane,
și și-a pus tichii de oraș
din olane...**

**Numele vechi, l-au rătăcit pe semne cuvintele :
I se spune acum, Președintele.**

**Și fiece spic, simțitor ca un murg
îl știe
de-aicea și pînă-n amurg...**



Inginerița



**„Întîi aratul adînc.
E prima formă de atac"...
(Generalul are ochii verzi ca un lac).**

**...„Trebuiesc luate probe de pămînt, firește..."
(Generalul face gropițe cînd vorbește).**

**...„Asolamente... laborator... calcul de rentabilitate,
nimic întîmplător în bătălia recoltelor bogate !
...Pe coasta colnicului, am stabilit o altă zonă de coacere**

**Nu trebuie lăsat inamicului nici un fel de retragere,
(generalul poartă zulufi îndrăzneți)
s-au cumpărat zece mii de puieți..."**

**Sîntem așezate pe deal, printre podgorii
privind tot terenul de luptă și de victorii.**

**Din deal pornind, ostenii cucuruzi
rîd tineri, cu panaș și dinții cruzi.**

**Pe malul celălalt — cavaleria — spice cu gîturi nervoase
de mînz...**

**Ca un steag înalt,
soarele de prînz...**

Desene : GHEORGHE MARINESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"

40361